

5. Jasmínka na jarmarku

„Máš štěstí, že ses tak rychle uzdravila, protože dnes se koná skřítkovský jarmark,“ řekl při snídani skřítek Oliver.

Víle Jasmínce se rozzářily oči: „Skřítkovský jarmark?“

„Míváme ho jednou do měsíce. Skřítkové z celého okolí přijdou na Železnou studánku, aby si mohli nakoupit a taky prodat to, co nasbírali nebo vyrobili.“

Oliver vzal plátěnou tašku, do které uložil papírové sáčky s levandulí a mateřídouškou, a vydali se na cestu. Už z dálky viděli malé postavičky s vysokými čepičkami a barevnými šátky.

Skřítkové stáli na mýtince, někteří měli před sebou rozložená plátýnka a na nich vystavené zboží na prodej. Sušené hrušky a švestky, ořechy, dýňová semínka, povidla, čerstvě napečené rohlíky, makové koláče... Jiní zase prodávali malé kožené boty, pletené ponožky a čepice, ušité pytlíky nebo tašky a dřevěné nářadí. Všichni si živě povídali, protože se dlouho neviděli a byli zvědaví, co je u ostatních nového.

Oliver se šel podívat po nářadí, které potřeboval na zahrádku, a Ola s Jasmínkou se zatím procházely po jarmarku společně. Jasmínka si právě chtěla koupit malou plátěnou taštičku s výšivkou, když k nim přistoupil vysoký skřítek s veselýma očima a černými vousy. Když říká vysoký, myslím tím vysoký mezi skřítky.

„Kdo je to?“ zeptal se skřítek Oly.